

## 2) Příběh krále Džanaky

### V. 8 Hymnus o Já, který probudil krále

**VASIŠŤHA pokračoval:** Ó Rámo, žije jeden velký vládce, jehož nahlížení je bez jakýchkoli omezení. Vládne nad územím Vidéha a jmenuje se Džanaka. Pro ty, kteří u něho hledají pomoc, je ztělesněním hojnosti. Je hřejivým Sluncem, v jehož přítomnosti rozkvétají srdeční lotosy jeho přátel, a je dobrodincem všech dobrých lidí.

Jednoho dne se král Džanaka procházel v parku, a jak se jen tak bezcílně potuloval, najednou zaslechl slova písně, kterou přednášeli *siddhové* neboli dokonalí mudrci.

Rozjímáme o Já, které se projevuje jako čirá blaženost zakoušení, kdy pozorovatel či zakoušející zakouší objekt zkušenosti bez vytváření představ a bez oddělování.

Rozjímáme o Já, v němž je-li ukončeno prožívání subjektu a objektu a odstraněn i záměr takové rozdělení na subjekt a objekt vytvářet, se věci dějí samy od sebe.

Rozjímáme o Světle, které prozařuje vše, co svítí. Rozjímáme o Já, které překračuje protichůdné představy toho, co „je“, a toho, co „není“, a stojí tedy jakoby „mezi“ těmito dvěma protiklady.

Rozjímáme o Skutečnosti, ve které vše existuje, ze které vše pochází, které vše přináleží, která je všeho příčinou a je vším.

Rozjímáme o Já, které je základem vyjadřování i všech jazyků, je alfou i omegou, pokrývá vše od „a“ po „ha“ a je označeno slovem „*aham*“, Já.

Však běda, lidé se honí za vnějšími objekty a jako hlupáci se zříkají Boha, jenž dlí v hloubce jejich vlastních srdcí.

Toho, kdo poznal neskutečnost a pomíjivost objektů světa, a přesto k nim zůstal připoután, nelze považovat za lidskou bytost!

Člověk by měl mečem poznání srazit každou touhu, která v jeho srdci vznikla nebo se vzniknout chystá.

Člověk by si měl užívat radost pocházející z klidu a míru. Ten, kdo má mysl pod kontrolou, je pevně ustálen v klidu a míru. A je-li srdce ustáleno v klidu a míru, okamžitě se objeví čirá blaženost Já.